

Kultur

Scen

Pockande bebistechno väcker danslust hos de minsta

26 augusti 2022 16:30

Boel Gerell ser "Untz baby untz" på Dansstationen.

Text: Boel Gerell ↗

Det här är en recension. Analys och värderingar är skribentens egna.

Fakta

Untz baby untz

Koreograf: My Grønholdt. Dansare: Andrea Deres och Daniel Jeremiah Persson.

Scenografi och kostymdesign: Tove Dreiman. Ljusdesign: Filip Vilhelmsson. Musik och ljuddesign: Erik Christoffersen.

Dansstationen, Palladium, Malmö, 26-27/8.

Boel Gerell är författare och scenkonstkritiker på kultursidan.

Att vara med små barn är ett sätt att se världen på nytt. Vardagliga saker blir just så märkliga och förunderliga som de egentligen är. En lampa som tänds och släcks, en grävsropa som lyfter en stor sten, en skalbagge som rör sig i maklig takt på en stig.

När scenkonstkollektivet Myka tillsammans med Dansstationens turnékompani introducerar nya föreställningen ”Untz baby untz” för en publik i åldern 6 månader till 2 år är målgruppen också mycket lätt begeistrad.

Fokus ligger på nuet och detaljerna hellre än den större berättelsen. En skarpt orange frans som kittlar en näsa, en glittrande serpentin inom räckhåll för handen och ett silverfärgat tält för den modiga att slukas av. Och så musiken: en mjukt insisterande technorytm skapad av Erik Christoffersen driver verket.

1990-talets rave-kultur och klubbarnas neonljus har inspirerat "Untz baby untz".
Foto: AdeY

Senaste gången Myka gästade Dansstationen var 2019 med besläktade produktionen "Natten" för samma målgrupp. Den gången var tempot lägre och rummet spelade större roll för upplevelsen. Nu är det de tre dansarna som för attributen med sig och som mer eller mindre pockande bjuder in till lek.

Också Dansstationens turnékompani har tidigare skapat scenkonst för bebisar, som långköraren "Oogly boogly" som tog plats i ett specialdesignat färgglatt tält. Genom att dansarna härjade barnens rörelser skulle publiken styra verket. I "Untz baby untz" är dramaturgin tvärtom noga genomtänkt, i ett stadigt ökande crescendo.

Men när nästan alla barn släppt sargen och kravlat in i händelsernas centrum är festen plötsligt över och en tunn duk läggs över scenen som ett lock över en kokande gryta. Ett effektivt grepp av många i en skickligt komponerad uppsättning som vet just vilka knappar man ska trycka på för att väcka barnens nyfikenhet och förtjusning.

Kultur

Scenrecensioner

Scenkonst

